

Juridiska fakultetsstyrelsen
Professor Mats Tjernberg

Finansdepartementet

Remiss: Nya krav på betaltjänstleverantörer att lämna uppgifter (SOU 2022:25)

Fi2022/01778

Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet, som har anmodats att yttra sig över rubricerat betänkande, får härmed avge följande yttrande. Yttrandet har utarbetats av universitetslektor Maryia Senyk och professor Mats Tjernberg.

Betaltjänstleverantörer som omfattas av skyldigheten

Enligt utredningens bedömning bör samtliga betaltjänstleverantörer som tillhandahåller betaltjänster i Sverige kunna bli uppgiftsskyldiga här, oavsett om de har säte eller huvudkontor i eller utanför EU (6.2.1). Enligt den föreslagna lydelsen av 33 c kap. 5 § SFL ska en betaltjänst anses vara tillhandahållen i Sverige om en betalare eller en betalningsmottagare är lokaliserad till Sverige. Denna lydelse är för vid eftersom den även kan omfatta betaltjänster som tillhandahölls av betaltjänstleverantörer som ligger utanför tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366. Lagstiftarens avsikt är emellertid att utesluta betaltjänstleverantörer som inte omfattas av det nämnda direktivet (se punkt 9 av ingressen till rådets direktiv (EU) 2020/284). En för vid tolkning av skyldighetens omfattning kan inte anses förenligt med direktivet och därför föreslår vi omformuleringen av 33 c kap. 5 § första stycket SFL.

Undantag från dokumentations- och rapporteringsskyldigheten

Enligt Art. 243(b)(3) av direktiv 2006/112/EG gäller inte dokumentations- och rapporteringsskyldigheten betaltjänster som tillhandahålls av betalarens betaltjänstleverantörer för varje betalning om minst en av betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer är lokaliserad till en medlemsstat, dvs. inom EU. Utredningen föreslår att skyldigheten inte förekommer om någon av de betaltjänstleverantörer som tillhandahåller betaltjänster till betalningsmottagaren avseende betalningen är lokaliserad till en annan medlemsstat (6.2.4). Det är oklart om undantaget från dokumentations- och rapporteringsskyldigheten borde gälla betalarens betaltjänstleverantörer i en situation där betaltjänstleverantörer av både betalaren och betalningsmottagaren är lokaliserade till Sverige.

Användning av uppgifter från betaltjänstleverantörerna utöver åtagandet att lämna uppgifter till CESOP

Utredningens bedömning gällande en möjlighet att använda de uppgifter samlades från betaltjänstleverantörer för andra ändamål än för överföring till CESOP kräver

ytterligare utredning. En tilläggsartikel 55.1a av förordning (EU) 2020/283 hänvisar direkt till de uppgifter som avses i kapitel V avsnitt II av förordningen som reglerar *insamling, lagring och utbyte* av särskild information. I Artikel 24b av detta avsnitt anges att varje medlemsstat ska samla in uppgifter om de betalningsmottagare och de betalningstransaktioner som avses i artikel 243b i direktiv 2006/112/EG. Därför omfattar de uppgifter som avses i kapitel V avsnitt II av förordningen även information som samlas in av en medlemsstat enligt direktiv 2006/112/EG och som lagras i ett nationellt elektroniskt system. Artikel 55.1a av förordning (EU) 2020/283 reglerar hur denna information ska användas med hänvisning till Artikel 55.1. Det argumentet som utredningen för fram att Artikel 55 av förordning (EU) 904/210 är placerad i kapitel XV som reglerar informationsutbytet mellan medlemsstaten, verkar inte vara tillräckligt skäl för att begränsa omfattningen av Artikel 55.1a till den informationen som tillhandahålls från CESOP och således utesluta de uppgifterna som lagras i ett nationellt elektroniskt system från användarbegränsningen fastställd i Artikel 55.1.

Enligt delegation

Mariya Senyk

Mats Tjernberg